

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Selvbiografi (Steen Steensen Blicher)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 12. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich04-shoot-idm140011520525536/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

St. St. Blicher

Mængde spøge bag Slotter og paa Runde-Kirkes Loft. Han lagde sig især efter de levende Sprog, Historien, Geographien og -- Poesien (det var i denne Periode, at han oversatte sin *Ossian*). Til at holde Lærere -- naar de skulde due noget -- i Sprogene, havde han ikke Evne. Han tog det derfor paa en anden Maneer: Alle de Ord og fremmede Talemaader, han ikke forstod, dem skrev han under Læsningen ud den ene Dag, for den anden at slaae dem op i Lexica -- paa de offentlige Bibliotheker; thi saadanne Bøger vare ham og for dyre. Den eneste Underviisning, -- men den var ham og meget nyttig -- bestod deri: at han gav en Mariner, en indfødt Londoner, The og Aftensmad for at snakke med sig. Og blev B. saa færdig i Udtalen, at fleer end een Engellænder har antaget ham for Landsmand.

Et Aar før Syvaarskrigen blev han antaget til Hovmester for to smaae danske Vestindianere, hvis Forældre satte dem af i Kjøbenhavn, og rejste kort efter tilbage til St. Croix. Han skulde lære dem Dansk, blandt andet spadserer med dem, og have dem under Opsyn til deres Sengetid. Den yngste, en sexaars Dreng, havde en ubændig Lyst til Sabler, Chacoter, og alt saadant, og vilde absolut blive Officeer. Denne Stand var Moderen en Afsky -- hun har maaskee haft sine Grunde -- thi paalagde hun B. indstændig: at stræbe at udrydde Toms Lyst til Krigerstanden. Da intet andet vilde frugte, tog han ham paa en Spadseretour med ind i Castellet paa en Tid, da han vidste, en Soldat skulde løbe Spidsrod. Han gloer med Fornøielse paa de to Rader pene Soldater, da Synderen kommer frem, og bliver afklædt. Han spørger; B. svarer, at det er Een som skal gjøres til Officier. Nu begynder denne sin Gang til velbekjendt Musik. Tom sprang af Glæde; men da den vordende Officeer kom op igjen, og fremviste med Jammertoner sin blodige Ryg, stak Tom i Skraal, og tabte ganske sin Lyst til Ærens Stand.

I 1807 stod B. selv som Mariner*, og saae paa Kjøbenhavns Bombardement; men da denne, den kostbareste af alle Illuminationer, var forbi, og da hans Smule Linned, øvrige Klæder og Bøger imidlertid brændte (med Lille-Kannikestræde), og hans Timeinformationer op-hørte, saae han sig nødsaget til at forlade den mishandlede Hoved-

* Saaledes tituleredes 8de Compagnie af Studenterchoret.

Selvbiografi

stad, og søge dagligt Brød hos sin Fader i Randlev.* Her forblev han henvendt et Aar, da han først hen i Efteraaret 1808 drog tilbage til Kjøbenhavn, for at tænke paa Embedsexamen. Da Faderen, formødelst gammel Gjæld, ikke havde Raad til, hverken at forsyne ham tilstrækkeligt, eller ret længe, med Mynt, blev det en nødvendig Opgave: at tage Attestats paa et halvt Aar; og det paa halv Gage og halv Tæring. Til den Ende slog han og en Slægtning sig sammen om Logi og Kost. Det første var knapt, og den anden – han havde nær sagt – mager; men en Ven havde fra Jylland medgivet ham en heel Side røget Flesk. En Skive af samme, til Kartofler, udgjorde i de to første Maaneder deres sædvanlige Middagsmad. Rigtignok gik han og Fættren for det meste om Søndagen paa Spisekvarteer, og trakterede deres tarvelige Maver med en Tallerken Suppe og en halv Portion Steg; men denne Overdaadighed var dog ikke i Stand til at ødelægge deres Finantsvæsen. Efter de to Maaneders Poenitence begyndte dog Skjæbnen at smile til B.: Han fik Walkendorphs Collegium**, hvilket Logi han delte med Fættren; og ovenikjøbet satte en samtidig Pengeforstærkning ham i en hidtil ukjendt Velstand, saa at han endog kunde gjøre sin Rettrighed som Medlem af det gamle borgerlige Selskab (ved Gammelstrand) gjældende.*** Hans Leveviis var saadan: Om Morgenen Kl. 4 à 5 stod han op, og læste alvorlig til Collegietid; efter denne læste han atter til 7 à 8 om Aftenen, da han gik i Klubben, og restaurerede sine trætte Sjælekræfter ved Kort og let Passiar, Pølsegilde og Dans.

I Foraaret 1809 gik B. op til Attestats, og erholdt Karakteren „Laudabilis, inprimis ob specimen scriptum.“ Aaret efter prædikede han for Dimiss, og fik Laud.; men for Cathekisering kun et Haud; hvilket baade er det første og det sidste han har erholdt for nogen Disciplin.

Tidlig paa Aaret 1810 modtog han en Adjunctpost ved Randers Skole, og giftede sig samme Sommer med sin Aaret forud afdøde

* Denne, som 1779 var bleven Præst i Vium, var nemlig 1796 forflyttet til Randlev i Hads-Herred, Aarhus Stift, hvor han forblev, til han 1824 resignerede.

** Før Bombardementet havde han og havt Kloster, og paa en kort Tid Regents.

*** I 1806 havde B. en meget fordelagtig Huuslærerpost i Kbhvn.; og da var det, at han indtraadte i Klubben.